

SERCE

EWANGELI

PARAFIA NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA + BOGUSZOWICE – GOTARTOWICE
ROK XIV + MARZEC 2005 + NR 138

I Komunia św.

Do pierwszej i wczesnej Komunii Świętej dzieci przystąpią w niedzielę 1 maja podczas Mszy św. o godz. 11.30.

Bierzmowanie

162 osoby przyjęły sakrament bierzmowania podczas Mszy św. 15 marca sakramentu tego udzielił w naszym kościele ks. biskup Gerard Bernacki.

Rusza kanalizacja

W Boguszowicach rozpoczyna się budowa kanalizacji sanitarnej w ramach programu ISPA.

Spotkanie za 2004

16 marca Rada Dzielnicy Boguszowice Stare zorganizowała spotkanie sprawozdawcze za rok 2004. Dotyczyło ono m.in. budowy kanalizacji. Udział wzięło w nim ok. 150 osób. Obecny był Prezydent Miasta.

Sakrament bierzmowania

162 osoby przyjęły sakrament bierzmowania podczas Mszy św. 15 marca sakramentu tego udzielił w naszym kościele ks. biskup Gerard Bernacki.

Niedziela palmowa

W niedzielę palmową (20.3) palmy były święcone podczas każdej Mszy św. Ci, którzy zapomnieli o ich przygotowaniu mogli kupić przed wejściem te wykonane przez Dzieci Maryi.

Podczas Mszy św. o godz. 11.30 nastąpiło uroczyste poświęcenie oraz procesja wokół kościoła.

Tak jak noc jest szkołą śmierci,
tak dzień poprzez przebudzenie
poddaje nas próbie zmartwychwstania.
Nie boisz się zasypiać, bo masz nadzieję,
że następnego dnia obudzisz się.
Będziesz pełny sił, będziesz nowy.
Bez snu nie ma przebudzenia,
bez śmierci – zmartwychwstania.

Prawdziwej, Bożej radości
z Poranka Zmartwychwstania Pana

życzy
proboszcz z wikariuszami
i ks. Józefem

Wielkanoc 2005

Orientacyjny harmonogram prac przy budowie kanalizacji w Boguszowicach:

- ul. Błękitna – marzec, maj, wrzesień 2005
- Kolberga – marzec 2005
- Ziemska, Jesienna – marzec, maj, lipiec 2005
- Małachowskiego, Dunikowskiego – czerwiec 2005
- Boguszowicka, Wiejska, Jemiołowa – lipiec 2005
- Małachowskiego, Gotartowicka – lipiec 2005
- Małachowskiego, Baczyńskiego, Gronowa – sierpień 2005
- Spacerowa, Wąska, Sołtystwo – październik 2005
- Kłokocińska, Małachowskiego – październik 2005
- Uroczą, Krótka, Baczyńskiego, Ogrodowa – styczeń 2006
- Gronowa, Mokra – styczeń 2006
- Baczyńskiego, Kłokocińska – marzec 2006
- Rajska – sierpień, październik, grudzień 2006
- Jemiołowa, Gronowa, Gotartowicka – marzec 2007
- Boguszowicka – marzec 2007

Wraz z wiosną ruszą w Boguszowicach długo zapowiadane prace nad budową kanalizacji w ramach programu ISPA. Na pierwszy ogień pójdą ulice Błękitna, Kolberga Ziemska i Jesienna. Ostateczne zakończenie prac i uruchomienie całej inwestycji zaplanowano na rok 2007.

Rusza budowa kanalizacji

W ramach budowy kanalizacji w Boguszowicach do ułożenia jest około 30 kilometrów rur oraz konieczna jest budowa 6 przepompowni ścieków. Prace zostaną przeprowadzone w ciągu najbliższych 30 miesięcy (2,5 roku), a ich koszt wyniesie około 4,5 mln euro (20 mln zł).

W najbliższym czasie geodeci wyznaczą w terenie dokładny przebieg kanalizacji. Następnie do prac przystąpi firma wykonawcza. Każdy dom, na 2-3 dni przed rozpoczęciem robót, zostanie powiadomiony, kiedy w pobliżu posesji zostanie rozpoczęta budowa. Zawsze będzie możliwość dotarcia do domu. Niestety czasem tylko pieszo. Przez kilka najbardziej „gorących” dni nie będzie można dojechać do swojej posesji samochodem. Jeśli chce się z niego stale korzystać trzeba go więc będzie wcześniej umieścić u rodziny lub dalszych sąsiadów.

Harmonogram prac jest jedynie orientacyjny i może ulegać pewnym zmianom. Wiadomo już, że z powodu ostrej zimy początek prac uległ opóźnieniu. Czytając harmonogram należy pamiętać, że budowa nie zawsze pokrywa się z jedną ulicą. Stąd prace w różnych częściach tej samej ulicy mogą być prowadzone w różnym czasie.

Porządkowanie terenu po budowie - naprawa chodników i ulic - będzie dokonywana stopniowo i z pewnym opóźnieniem. Dopiero po zakończeniu prac na całym odcinku oraz po stwierdzeniu, że są one wykonane prawidłowo ulice otrzymają nowe nawierzchnie. Wcześniej będą naprawiane jedynie tymczasowo.

Przyłączenia do kanalizacji oraz uruchomienie całej inwestycji nastąpi dopiero w roku 2007. Wtedy to zakończy się budowa 6 przepompowni oraz sieci m.in. na terenie Gotartowic oraz Ligockiej Kuźni, co pozwoli na odprowadzanie ścieków do orzepowickiej oczyszczalni. Wtedy także konieczne będzie dokonanie podłączenia budynku do nowej kanalizacji. Według stanu prawnego obowiązującego obecnie koszty przyłączenia obciążają właściciela posesji.

Na sfinansowanie kosztów podłączenia do kanalizacji możliwe jest zaciągnięcie, na bardzo korzystnych warunkach, kredytu w Banku Ochrony Środowiska. Szczegółowych informacji w tej sprawie można uzyskać w Punkcie Informacji o Kanalizacji lub u przewodniczącego rady Dzielnic Boguszowice pana Jana Mury.

Dodatkowo wszystkich informacji o budowie kanalizacji można uzyskać w Punkcie Informacji o Kanalizacji mieszczącym się w Urzędzie Miasta Rybnika w pokoju nr 009 (parter starej części Urzędu) – telefon: 422-30-11, wew. 7019. Uwagi przyjmują także wszyscy członkowie Rady Dzielnic Boguszowice Stare.

Krystian Dziurok

Serdecznie zapraszamy uczniów szkół podstawowych i gimnazjów do udziału w kolejnej – VI edycji regionalnego konkursu literackiego

Konkurs literacki

Tematy prac konkursowych:

- **Moje marzenia o szczęśliwej rodzinie.**
- **Czym jest Msza Święta w życiu chrześcijanina?**

Prace finałowe należy przesłać na adres: Jolanta Niebrzydowska, ul. Jastrzębska 17C/4, 44-253 Rybnik, do 20 maja 2005 roku.

Uczestnictwo:

- w konkursie biorą udział uczniowie szkół podstawowych i gimnazjów (Szkoly Podstawowe – klasy I – III; Szkoły Podstawowe – klasy IV – VI; Gimnazja)
- można zgłosić po 2 najlepsze prace w każdej grupie wiekowej i tematycznej;
- prace powinny zawierać; imię i nazwisko autora, klasę, dokładny adres szkoły, imię i nazwisko nauczyciela/opiekuna;
- prace powinny być napisane przez ucznia samodzielnie i wyrażać jego osobisty stosunek do wybranego tematu;
- prace nie powinny przekraczać 3 stron maszynopisu (praca może być napisana odręcznie);
- dopuszczalne są wszelkie formy literackie.

Rozstrzygnięcie konkursu i ogłoszenie wyników: 14 czerwca 2005 roku.

Uwagi końcowe:

- Ø Wszelkich informacji dotyczących konkursu udziela: Jolanta Niebrzydowska, tel. (032) 42-54-097.

Organizatorzy z góry dziękują wszystkim uczestnikom za udział w konkursie!

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej Archidiecezji Katowickiej

Informacje dla przedszkolaków

Przedszkole nr 18

Przypominamy, że dnia 8 kwietnia kończą się zapisy dzieci do Przedszkola nr 18 w Boguszowicach na rok szkolny 2005/2006. Informujemy również, iż zebranie dla rodziców, których dzieci przyjdą do przedszkola od września 2005 r. odbędzie się 2 czerwca 2005 r. o godz. 16.30 w przedszkolu w sali na parterze. Obecność na zebraniu obowiązkowa.

Przedszkole Nr 22

Przedszkole Nr 22 w Rybniku – Gotartowicach przyjmuje zapisy dzieci w wieku od 2,5 do 6 lat na nowy rok szkolny 2005/2006. Zgłoszenia będą przyjmowane od 1 marca do 8 kwietnia br.

Rada Pedagogiczna Przedszkola nr 22 w Rybniku-Gotartowicach

Proboszcz o brewiarzu (3)

Zapraszam do naszej świątyni w każdy I czwartek miesiąca po Mszy św. wieczornej do wspólnej modlitwy z brewiarzem.

Kolejny raz witam wszystkich, którzy pragną głębiej poznać duchowość Kościoła w świetle modlitwy brewiarzowej. W czasie wieloletniej formacji seminaryjnej w okresie przygotowania do święceń kapłańskich wyraźnie uświadomiłem sobie, że każdy ksiądz odmawiający brewiarz nie tylko wypełnia swój kapłański obowiązek, ale stanowi żywą cząstkę modlącego się Kościoła. Dlatego wstęp do Liturgii Godzin przypomina nam również, że brewiarz to modlitwą Kościoła. Powyższe zagadnienie ukazane jest w czterech kolejnych punktach.

Wezwanie do modlitwy

To, co Pan Jezus sam czynił, polecił również i nam czynić. Mówił bowiem często: „Módlcie się, proście, błagajcie w imię moje”. Pozostawił nam także wzór prośby w Modlitwie Pańskiej. Podkreślał konieczność modlitwy pokornej, czujnej, ustawicznej i ufnej w dobroć Ojca, ożywionej dobrą intencją i pełnej szacunku w obliczu Boga.

Apostołowie często nam przekazują w swoich listach różne modlitwy, zwłaszcza wielbiące Pana i dziękczynne. Oni również wzywają nas do gorliwej i ustawicznej modlitwy zanoszonej w Duchu Świętym przez Chrystusa do Boga i podkreślają jej skuteczność dla naszego uświęcenia. Zachęcają nas także do modlitwy uwielbienia i dziękczynienia, błagalnej i wstawiennej za wszystkich.

Kościół podejmuje modlitwę Chrystusa

Człowiek jest stworzony przez Boga i zależny od Niego. Powinien więc uznać i wyznawać tę władzę Stwórcy nad sobą. Tak też czynili, modląc się, wszyscy pobożni w ciągu wszystkich wieków.

Ale zwracając się do Boga musimy pozostawać w jedności z Chrystusem, Panem wszystkich ludzi i jedynym Pośrednikiem, bo tylko przez Niego mamy dostęp do Boga. On bowiem łączy ze sobą całą społeczność ludzką. W ten sposób powstaje wewnętrzny związek między modlitwą Chrystusa a modlitwą całej rodziny ludzkiej. W Chrystusie więc, i tylko w Nim, religijność człowieka znajduje swą zbawczą wartość i osiąga swój cel.

Istotny i najgłębszy związek zachodzi natomiast między Chrystusem i tymi, których On włączył jako członków do swojego Ciała, czyli Kościoła, przez sakrament odrodzenia. W ten sposób całe Ciało otrzymuje wszelkie bogactwa Syna: dar Ducha Świętego, prawdę i życie oraz uczestnictwo w Boskim synostwie Chrystusa, objawione nam w Jego modlitwie, gdy przebywał wśród nas.

Całe Ciało Kościoła ma także udział i w kapłaństwie Chrystusa: „Ci, którzy zostali ochrzczeni, są także i poświęceni przez odrodzenie i namaszczenie Duchem Świętym; są duchową świątynią i świętym kapłaństwem” (dokumenty soborowe), uzdolnieni do składania kultu Nowego Przymierza; kult ten nie jest owocem naszych wysiłków, lecz zasług Chrystusa i Jego darem.

Święty Augustyn powie: „Największy to dar Boga dla ludzi: Swoje Słowo, przez które wszystko się stało, uczynił ich głową; ich samych zaś Jego członkami. Syn Boży jest więc i synem człowieczym. Jako Bóg jest jedno z Ojcem, a jako człowiek jednym spośród ludzi. Gdy w modlitwie zwracamy się do Boga, nie odłączamy od Niego Jego Syna; a kiedy modli się Ciało, nie czyni tego bez łączności z Głową. Nasz Pan, Jezus Chrystus, Syn Boży, jest jedynym Zbawcą swego Ciała. On sam się modli za nas i w nas, a i do Niego my się modlimy. On modli się za nas jako nasz kapłan; modli się w nas, bo jest Głową Ciała, którym jesteśmy, a modlimy się do Niego, bo jest naszym Bogiem. Rozpoznamy więc w Nim nasze głosy, a Jego głos w nas samych”.

Na tym więc polega wielkość modlitwy chrześcijańskiej: jest ona udziałem w miłości Jednorodzonego Syna ku Ojcu i w modlitwie, którą Syn podczas swego ziemskiego życia wyrażał ludzkimi słowami. Ta modlitwa trwa nieustannie w całym Kościele i wszystkich jego członkach w imieniu całej ludzkości i dla jej zbawienia.

Działanie Ducha Świętego

Jedność modlącego się Kościoła jest dziełem Ducha Świętego. Jest On w Chrystusie, w całym Kościele i w każdym ochrzczonej. To właśnie „Duch Święty przychodzi z pomocą naszej słabości i przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami” (Rz 8, 26). On, jako Duch Syna, daje nam „ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: Abba, Ojcze!” (Rz 8, 15). Nie ma więc modlitwy chrześcijańskiej bez działania Ducha Świętego. On jednoczy cały Kościół i przez Syna prowadzi go do Ojca.

Modlitwa wspólnoty

Przykład i polecenia Pana i Apostołów wzywają nas do nieustannej i wytrwałej modlitwy. Nie chodzi o czysto prawny nakaz, ale o najbardziej istotną cechę Kościoła. Jest on bowiem wspólnotą i ma to wyrażać także i w modlitwie. Dlatego Dzieje Apostolskie, gdy mówią po raz pierwszy o wspólnocie wiernych, ukazują nam ją jako „trwającą jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, matką Jezusa, i Jego braćmi” (Dz 1, 14). „Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich wierzących” (Dz 4, 32). Źródłem zaś tej jedności było słowo Boże, braterska wspólnota, modlitwa i Eucharystia.

Bez wątplenia modlitwa w odosobnieniu i przy drzwiach zamkniętych jest zawsze konieczna i zalecana, bo jest modlitwą członka Kościoła przez Chrystusa i w Duchu Świętym. Jednakże modlitwa wspólnoty ma szczególną wartość, bo przecież Chrystus powiedział: „Gdzie dwaj lub trzej zebrani są w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mt 18, 20).

Właśnie do tej wspólnoty zapraszam w każdy I czwartek miesiąca po Mszy św. wieczornej. Modlitwa z brewiarzem w ręce od strony tzw. technicznej nie zawsze jest łatwa dla osoby świeckiej, ale po odpowiednim czasie można się wszystkiego nauczyć. Zachęcam więc do wytrwania w czynnym dobrym i pożytecznym dla nas kapłanów i całej wspólnoty. Obecny zaś na czwartkowych nieszpórach składam serdeczne Bóg zapłać.

Ks. Proboszcz

Wielki Czwartek

Msza Wieczery Pańskiej sprawowana jest na pamiątkę ustanowienia Eucharystii i Sakramentu kapłaństwa. Tą Mszą św. rozpoczyna się Święte Triduum Paschalne Męki i Zmartwychwstania Pańskiego, najważniejsze dni całego roku liturgicznego. Kapłani dziękują Bogu za dar kapłaństwa, w wszyscy ludzie dobrej woli składają im życzenia. W czasie Mszy św. podczas uroczystego „Chwała” rozbrzmiewają dzwony i dzwonki. Po zakończeniu hymnu milkną, aż do Wigilii Paschalnej. Po Mszy św. następuje złożenie Najświętszego Sakramentu w bocznym ołtarzu (ciemnicy). Pamiętaj, miejsce w którym jesteś jest święte. Nie bądź obecny tylko fizycznie, ale przede wszystkim sercem szukaj Boga.

Panie Jezu błogosław w tym dniu Kapłanom i całek służbie liturgicznej.

Msza św. w Wielki Czwartek rozpoczyna się o godz. 17.00.

Wielki Piątek

Liturgia na cześć Męki Pańskiej. W skupieniu gromadzimy się na sprawowaniu pamiątki męki i śmierci Pana Naszego Jezusa Chrystusa. Udajemy się przed ołtarz gdzie, po oddaniu czci ołtarzowi przez ukłon, kapłani padają na twarz. Wszyscy zgromadzeni modlą się w ciszy. Po modlitwie kapana mają miejsce następujące części liturgiczne:

1. Liturgia słowa – czytania i psalmy nawiązujące do męki i śmierci Pana Jezusa oraz modlitwa wiernych obejmująca wszystkich ludzi i cały świat.
2. Adoracja Krzyża – chcemy uczcić Krzyż, narzędzie śmierci, a zarazem znak zwycięstwa i naszego zbawienia.
3. Komunia Święta – od Krzyża prowadzi nas liturgia do Komunii św. Pragnie nam przez to powiedzieć, że między Ofiarą na Krzyżu a Eucharystią istnieje ścisły związek. Komunia św. jest pokarmem, Owocem zerwanym z Drzewa Krzyża.
4. Procesja do Grobu Pańskiego – patrzymy na wystawiony w monstrancji Najświętszy Sakrament.

Pragniemy Cię adorować Panie Jezu...

Początek ceremonii Wielkiego Piątku o godz. 17.00.

Wielka Sobota

Dzień ciszy i skupienia. Trwamy przy Grobie Pańskim, gdzie złożono Jezusa zabitego za nasze grzechy. Wiemy i wierzymy, że trwając w łączności z Chrystusem wraz z Nim zwyciężymy śmierć.

Wigilia paschalna

W sobotni wieczór uroczycie obchodzimy Wigilię paschalną Zmartwychwstania Pańskiego.

1. Obrzęd Światła – poświęcenie ognia i przygotowanie paschału, procesja do kościoła i orędzie wielkanocne (Exultet).
2. Liturgia słowa – w czytaniach uobecnione są wielkie dzieła, jakich Bóg od początku dokonywał dla pierwszego swego ludu. Zawierają one obietnice ważne dla nowego ludu Bożego.
3. Liturgia chrzcielna – błogosławieństwo wody chrzcielnej (udzielanie chrztu i bierzmowania), odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych.
4. Liturgia Eucharystyczna – Zmartwychwstały zaprasza wszystkich do Stołu Pańskiego. Przygotował ucztę dla tych, których odkupił i uświęcił przez swoją śmierć i zmartwychwstanie.

Przez procesję rezurekcyjną uroczycie ogłaszamy, że Jezusa ZMARTWYCHWSTAŁ i ŻYJE – ALLELUJA!!!

Początek Mszy św. Wigilii Paschalnej o godz. 20.00.

Rok Eucharystii

Prezentując na łamach naszej gazetki dokument Jana Pawła II „Ecclesia De Eucharistia” przedsta-wiony zostanie kolejny rozdział tego dokumentu. Papież poświęca go jedności

Kościół, jaka wynika z Eucharystii.

Pragnienie Eucharystii

Jan Paweł II nawiązując do dokumentów Soboru Watykańskiego II stwierdza, że Kościół pielgrzymujący na ziemi wezwany jest do podtrzymywania komunii, czyli jedności z Bogiem w Trójcy Jedynym oraz jedności między wiernymi. W dążeniu do tego celu ma do dyspozycji Słowo Boże i sakramenty, przede wszystkim zaś Eucharystię. Eucharystia będąc jednością z Jezusem prowadzi do osiągnięcia wszelkich dóbr duchowych i stanowi zwieńczenie wszystkich sakramentów. Dlatego też warto pielęgnować w swoim życiu, w swojej duszy stałe pragnienie Eucharystii, jedności z Chrystusem nawet wtedy, gdy nie możemy przyjąć Komunii św. Z tego pragnienia wynika praktyka „komunii duchowej”. Święta Teresa od Jezusa pisała o niej: „Kiedy nie przystępujecie do Komunii i nie uczestniczycie we Mszy św., najbardziej korzystną rzeczą jest praktyka komunii duchowej. Dzięki niej obficie jesteście naznaczeni miłością naszego Pana”.

Jedność niewidzialna

Sakrament Eucharystii wyraża jedność w wymiarze niewidzialnym oraz widzialnym.

Jedność niewidzialna zakłada praktykowanie cnoty wiary, nadziei i miłości. Trzeba praktykować te cnoty „ciałem i sercem”, realizować je w życiu. Nie wystarczy tylko formalnie należeć do Kościoła. Taka postawa jest obowiązkiem moralnym każdego chrześcijanina.

Ci, którzy nie mogą przyjąć Komunii św. z powodu grzechu ciężkiego powinni jak najszybciej przystąpić do sakramentu Pojednania. Jest on ściśle złączony z Eucharystią. Bowiem z Ofiary Chrystusa wypływa nieustanne wezwanie do nawrócenia i przemiany serca.

Jedność widzialna

Jedność widzialna dotyczy nauczania Apostołów, sakramentów i porządku hierarchicznego. Nie jest możliwe udzielenie Komunii św. osobie, która nie byłaby ochrzczona lub odrzucałaby naukę o Eucharystii. Jedność zgromadzenia eucharystycznego wyraża się w łączności z własnym biskupem i z Papieżem. Biskup jest trwałym i widzialnym znakiem tej jedności w Kościele. Łączność ta dotyczy również wszystkich biskupów, duchownych oraz cały lud wierny. Jeśli ktoś odrzuca tę jedność i tworzy podziały kwestionuje istotę Eucharystii – jej jedność. Żadna wspólnota czy grupa wiernych w Kościele nie może zamykać się w sobie podczas zgromadzenia eucharystycznego, bowiem podważa w ten sposób jedność całego Kościoła z Trójcą Świętą. Kto zaś dostępuje do tajemnicy jedności a nie zachowuje więzi pokoju między sobą, nie otrzymuje tej tajemnicy dla swego dobra, ale tworzy dowód przeciw sobie. Dlatego też konieczne jest pojednanie przed przystąpieniem do Eucharystii.

Wyrazem jedności eucharystycznej jest też pragnienie jedności między chrześcijanami różnych wyznań. W tej intencji Kościół zanoszą nieustanne błaganie sprawując Ofiarę Eucharystyczną, bowiem w Chrystusie stajemy się jednym ciałem i jednym duchem.

Wierność tej jedności, która przejawia się przez zachowywanie całości zasad i norm dotyczących Eucharystii stanowi wyraz miłości wobec Jezusa Chrystusa obecnego w Najświętszym Sakramencie. Dlatego słuchając słów św. Pawła, który powiedział do chrześcijan: „Wy przeto jesteście Ciałem Chrystusa i poszczególnymi (Jego) członkami” starajmy się zachowywać to „Boskie ciało” w całości i jedności.

W oparciu o „Ecclesia De Eucharistia”

Krzysztof Kopiczko

Po serii artykułów opisujących piękne malowidła na ścianach naszego parafialnego kościoła rozpoczynamy nowy cykl artykułów opisujących ołtarze znajdujące się w naszej świątyni.

Ołtarze mówią (2)

Ołtarze w Piśmie Świętym. Zrozumienie znaczenia współczesnych ołtarzy znajdujących się w naszych kościołach, byłoby niepełne bez poznania historii ołtarzy. Nierzadko używamy słowa „ołtarz”, być może nieświadomi, jak głęboko sięga tradycja i symbolika ołtarzy. Dlatego też ten artykuł w całości przeznaczę na krótką analizę sposobów budowy, znaczenia i symboliki ołtarzy opisanych w Starym Testamencie, a następnym w Nowym.

pierwsze ołtarze

Słowo ołtarz oddaje w Starym Testamencie hebrajski termin „mizbeach”, tzn. „miejsce składania krwawych ofiar”.

Zgodnie z relacją biblijną pierwsze ofiary są składane przez Kaina i Abla, ale opis budowy pierwszego ołtarza spotykamy w czasach Noego, który buduje ołtarz tuż po wyjściu z arki na suchy ląd (Rdz 8,20). Wydaje się, że ołtarze wznoszono w tym okresie okazjonalnie na znak wdzięczności i łączności z Bogiem, bez stałego składania na nich ofiar. Takie praktyki towarzyszyły patriarchom Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi. Były to ołtarze usypane z kamienia, ziemi lub gliny i miały z reguły postać niskiego podwyższenia w kształcie stołu (do ok. 70 cm wysokości). Odnosnie tego typu ołtarzy znajdujemy na kartach Pisma Świętego jedną jedyną wypowiedź Pana Boga: „Uczynisz Mi ołtarz z ziemi i będziesz składał na nim twoje całopalenia, twoje ofiary biesiadne z twojej trzody i z bydła na każdym miejscu, gdzie każę ci wspominać moje imię. Przyjdę do ciebie i będę ci błogosławił. A jeśli uczynisz Mi ołtarz z kamieni, to nie buduj go z kamieni ciosowych, bo zbecześcisz go, gdy przyłożysz do niego swoje dłuto. Nie będziesz wstępował po stopniach do mojego ołtarza, żeby się nie odkryła nagość twoja” (Wj 20,24-26 -BT). Wydaje się, iż troską Boga było, by ołtarze ku Jego czci, nie stały się, poprzez przybieranie wymyślnych form dzieł ludzkich, przedmiotami kultu samymi w sobie. Tak działo się w rozlicznych kultach bożków u okolicznych narodów. Pan Bóg błogosławi składanie miłych Mu ofiar. Nie liczy się forma ołtarza, ale z serca płynące wspomnienie imienia Boga, podczas składania miłych Mu ofiar.

ołtarze przybytku

Na Górze Horeb Pan Bóg poprzez Mojżesza nadaje narodowi wybranemu swoje Prawo, a wraz z nim nakazuje budowę niezwykłego sanktuarium (przybytku). Jego projekt wraz z wyposażeniem i przeznaczeniem jest wyłącznym pomysłem Boga. On pragnie zamieszkać ze swoim ludem, ale warunkiem jest szczegółowy system ofiar składanych w wybranym miejscu, przez ustanowionych kapłanów z pokolenia Aarona i na specjalnych ołtarzach. Dla ofiar całopalnych Izraelici budują ołtarz w formie jakby przenośnej skrzyni z drewna akacjowego, pokrytej brązem, z drążkami do jej przenoszenia (Wj 27,1-8). Miała ona u podstawy 5 łokci długości i 5 łokci szerokości, a 3 łokcie wysokości (1 łokieć = 52,5 cm). Do połowy wysokości była otoczona kratą w formie siatki. Składający ofiary podchodzili do ołtarza po usypanej z ziemi rampie. Górne narożniki ołtarza były zaopatrzone w niewielkie wypusty zwane rogami. Ołtarz ten znajdował się na dziedzińcu, tuż przed wejściem do Miejsca Świętego przybytku, a począwszy od króla Salomona, przed wejściem do Świątyni.

Do ustawicznego spalania pachnącego kadzidła Izraelici zbudowali z drewna akacjowego ołtarz kadzidlany w całości pokryty złotem (Wj 30,1-9). Miał on podstawę kwadratową o boku długości 1 łokcia, wysoki na dwa łokcie, zakończony także rogami. Ołtarz ten stał wewnątrz Miejsca Świętego przybytku (później świątyni), tuż przed zasłoną oddzielającą od Miejsca Najświętszego, gdzie stała Arka Przymierza.

znaki Chrystusa

Ołtarze przybytku były zbudowane z drewna akacjowego, gdyż jak powiedziano o Panu Jezusie: „On wyrósł przed nami jak młode drzewo i jakby korzeń z wyschniętej ziemi” (Iz 53,2 -BT). W tym obrazie drzewa jest przedstawione człowieczeństwo Chrystusa. Drewno ołtarza całopalnego było powleczone miedzią, gdyż miedź jest symbolem siły i absolutnej ogniotrwałości. Tylko Chrystus ma wystarczającą moc, by nas uratować przed ogniem Bożego sądu. Drewno ołtarza kadzidlanego jest powleczone złotem, gdyż tylko w Chrystusie, który jest naszym bezcennym skarbem, nasze modlitwy i uwielbienia są miłą wonnością dla Boga. Cztery rogi po bokach obu ołtarzy wskazują na niebo. Chrystus nie tylko ofiarował sam siebie Ojcu w niebie, ale pragnie także wszystkich, którzy Mu zaufali, do niebieskiej ojczyzny wprowadzić. Jeżeli ktoś zabił nieumyślnie, a uchwycił się rogów ołtarza, to przysługiwała mu ochrona (Wj 21,13). Gdy uchwycimy się Chrystusa, inwestujemy w najpewniejszą lokatę na wieczne skarby.

Dwa ołtarze są podstawą naszego duchowego odpoczynania. Najpierw człowiek musi odpocząć u miedzianego ołtarza całopalnego na dziedzińcu, to znaczy, musi znaleźć pojednanie pod krzyżem. Później znajduje odpocznienie przy złotym ołtarzu kadzidlany, przez modlitwę i uwielbienie Boga. Odpoczynek duchowy jest stanem radości z tego, co Bóg robi w naszym życiu.

ofiary i Baranek Boży

Nasuwa się pytanie: dlaczego ofiary z niewinnych zwierząt były konieczne dla zadowolenia Boga? Musimy zrozumieć podstawową prawdę dotyczącą sytuacji każdego człowieka przed Bogiem, którą bardzo prosto i klarownie przedstawił św. Paweł: „Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, a łaska przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym” (Rz 6,23 -BT). Każdy nasz grzech oddala nas od Boga i skazuje na śmierć. Bóg ze swej miłości dał rozwiązanie poprzez Jezusa Chrystusa, który zapłacił za każdy grzech wszystkich ludzi żyjących kiedykolwiek na ziemi. Stał się doskonałą ofiarą zastępczą za każdego człowieka. Stąd uznawszy Chrystusa swoim Panem, pomimo naszych grzechów, możemy śmiało mieć nadzieję na życie wieczne. Odrzuciwszy dzieło Chrystusa pozostaje ludziom jedynie oczekiwanie na sąd, gdzie „zapłatą za grzech będzie śmierć”, czyli wieczne oddzielenie od Boga. Zarówno ołtarze, jak i tysiące ofiar, które w przeciągu wielu wieków zostały spalane, to wymowny obraz doskonałej ofiary Chrystusa i Jego dzieła zbawienia na krzyżu. Ofiary Starego Testamentu były przygotowaniem i zapowiedzią dzieła boskiego Baranka. Nieznany autor natchniony napisał: „I prawie wszystko oczyszcza się krwią według Prawa, a bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia /grzechów/” (Hbr 9,22 -BT). Przelana krew każdego zwierzęcia w czasach Starego Testamentu, wskazywała na konieczność męczeńskiej śmierci Syna Bożego, którego krew jest jedynym ratunkiem na oczyszczenie z brudów grzechu.

końcowe refleksje

Bogu, który nas tak umiłował, że wydał samego Siebie za nas, niech będzie chwała i dziękczynienie na wieki. Jezus Chrystus stał się dla człowieka zarówno ołtarzem prześlania jak i doskonałą ofiarą zastępczą. Jest On jedyną szansą dla zbawienia grzeszników, wśród których jesteśmy ja, ty i każdy inny człowiek. Przez Chrystusa nasze modlitwy i całe nasze życie może stać się miłą wonnością dla naszego Ojca w Niebie. Kiedy to piszę, dzieli nas tydzień od Świąt Wielkanocnych. Z tej okazji życzę sobie i Wam Drodzy Współparafianie ciągłego odkrywania tajemnicy Chrystusa i naszego w Nim odkupienia.

Zapraszam na dalszy ciąg rozważań o ołtarzach w następnych numerach „Serca Ewangelii”.

Przy opracowywaniu tego artykułu korzystałem z następującej literatury:

- Gerald O'Collins SJ, Edward G. Faruga SJ: Leksykon pojęć teologicznych i kościelnych. Przełożyli ks. Jan Ożóg SJ, Barbara Żak. WAM, Kraków 2002.
 - Ks. Tarsycjusz Sinka CM. Zarys Liturgii. WIT Księży Marianów. Kraków 1997.
 - Fritz Rienecker, Gerhard Maier: Leksykon Biblijny. Redaktor wydania polskiego – ks. Waldemar Chrostowski. Oficyna Wyd. Vocatio. Warszawa 2001.
-

Manhattan, Oksford, Blücher

Nazwy miejscowe występujące w języku mieszkańców Boguszowic

Parę miesięcy temu wpadła mi ręce książka Norberta Niestolika zatytułowana „Jankowice Rybnickie. Krajobrazy i ludzie”. Najbardziej zainteresował mnie w tej książce rozdział dotyczący nieoficjalnych nazw miejscowych istniejących w Jankowicach. Nieoficjalnych w tym sensie, iż istnieją one w świadomości i języku mieszkańców, natomiast mało którą można znaleźć na mapie. Norbertowi Niestolikowi udało się ich zgromadzić aż 140! Zapoznając się z nimi uświadomiłem sobie, że Boguszowice również posiadają takie miejsca.

Nazwy miejscowe mają cztery źródła pochodzenia. W nauce są one określane jako:

- topograficzne – czyli pochodzące od typowych cech środowiska przyrodniczego, np. Kępa, Las, Pole, itp.
- służebne – mające początki w określeniach zawodów ludzi, którzy zamieszkiwali jakiś teren,
- dzierżawcze – pochodzące od imion, nazwisk, przezwisk, np. Kotyrbowe, Kulowiec,
- kulturowe – powstałe w wyniku przekształcenia przez człowieka środowiska, np. Dwór, Szkoła, Domki, Kopalnia, itp.

Dla Boguszowic udało mi się zebrać kilkadziesiąt takich nazw. Oczywiście zdaję sobie sprawę, że niektóre określenia są obce wielu mieszkańcom, albo istnieje inny termin charakteryzujący jakieś miejsce niż podany poniżej. Będę bardzo wdzięczny za wszelkie uwagi i krytyczne głosy. Przy okazji bardzo chciałbym podziękować za pomoc w poszukiwaniach mojej Babci oraz Paulinie Matuszczyk.

BOGUSZOWICE

BAGRY – tereny położone między Gotartowicami, Boguszowicami a Kłokocinem. Znajduje się tam obecnie hałda, wcześniej w miejscu tym wydobywano piasek.

BLÜCHER – zob. Pod hasłem „Jankowice”

BOISKO KOLE STRAŻY – boisko znajdujące się za budynkiem Ochotniczej Straży Pożarnej przy ul. Strażackiej.

BOISKO NA KAMIENIU – to nieistniejące już boisko, które było zlokalizowane na polance w lesie Gać.

BRZEZINY – określenie domów znajdujących się przy ul. Brzeziny Miejskie (za lasem Maliga).

CHWAŁOWSKIE – tereny znajdujące się na ul. Kolberga, w miejscu, gdzie znajduje się dzisiaj droga do wysypiska komunalnego.

DEMBROWSKO – określenie pól uprawnych leżących po południowej stronie ul. Ziemskiej, przed Stawkami

DOBYCZ – teren na Raszowcu przy ul. Boguszowickiej, na wysokości miejsca, gdzie znajduje się przystanek autobusowy, aż do końca lasu, jadąc z Boguszowic. Niegdyś były to nieużytki i wrzosowiska, na których kopalnia Jankowice organizowała pikniki dla pracowników. Później został tam posadzony las.

DOLINA – pola znajdujące się na północ od ul. Ziemskiej, za ostatnimi domami w głąb, nazwa wynika z charakterystycznego ukształtowanie terenu.

DOMKI – obszar rozciągający się między ulicami Małachowskiego, Braci Nalazków i Armii Ludowej (obejmuje dzisiejsze ulice: Szeptyckiego, Kruczkowskiego, Grabową, Cedrową, Cyprysową, Anieli Krzywoń, Dunikowskiego, Jasną). Nazwa wiąże się z liczną zabudową jednorodziną.

- DOM NAUCZYCIELA** – budynek przy ul. Małachowskiego, tuż za Szkołą Podstawową nr 16. Dawniej mieszkali w nim nauczyciele uczący w tej szkole.
- DOMY NA KYMPIE** – określenie kilkunastu domów znajdujących się przy dzisiejszej ul. Wawrzyńca. Patrząc od ul. Strażackiej są one usytuowane na górcie „kympie”. Inne funkcjonujące określenie Kympa Garboczowo.
- DROGA (SZOSYJO)** – potoczne określenie ul. Małachowskiego. Używane jest ono przeważnie w opozycji Szosyjo – Zepłoci, np. moja mama czasami zadawała mi pytanie: Idziesz do szkoły drogom czy zepłociym (po zepłociu)?
- DZIOLEK** – określenie działek i pól znajdujących się przy ulicy Gronowej.
- FADOM** – dawna nazwa obecnego ZTKiGK. Wzięła się ona stąd, że zakład który tam powstawał miał produkować prefabrykaty do budowy mieszkań.
- FARA** – budynek probostwa, znajdujący się przy ul. Małachowskiego. Obecnie nazywany starą farą, w związku z oddaniem do użytku budynku tzw. nowego probostwa.
- FARSKIE POLA** – tereny leżące w trójkącie dzisiejszych ulic Sztolniowej, Braci Nałazków i Armii Ludowej. Nazwa pochodzi od tego, że właścicielem tych ziem był proboszcz (farorz). Dzisiaj w tym miejscu zostało zbudowane Osiedle Północ (Manhattan).
- FARSKO KYMPA** – górka znajdująca się za kościołem w kierunku farskiego ogrodu. Dawniej w zimie miejsce świetnie nadające się do śnieżnego szaleństwa.
- FRICKOWE** – budynek przy ul. Małachowskiego, gdzie kiedyś znajdowała się rzeźnia. Nazwa pochodzi od imienia właściciela Fryderyka Rojka.
- GĄĆ** – las na Stowkach rosnący po lewej stronie „stowkowej” drogi, oddziela je od Brzezin.
- GMINA** – budynek nieistniejącego już byłego urzędu gminy, który znajdował się przy ulicy Małachowskiego. Teraz jest tu parking i plac zabaw dla dzieci.
- HAJNOWO KYMPA** – górka znajdująca się przy ul. Mokrej, w zimie miejsce znakomicie nadawało się do jazdy na nartach i sankach. Nazwa wywodzi się od przekształcenia imienia Henryk.
- HOLDY** – składowisko odpadów skały płonej kopalni „Jankowice”, zajmujące rozległy obszar między ul. Kolberga a Błękitną w kierunku Chwałowic oraz Jankowic.
- KONSKOWO KYMPA (KARWOTOWO KYMPA)** – określenie górkę, która znajduje się przy ul. Gronowej. W zimie służy dzieciom do uprawiania sportów zimowych. Nazwa wywodzi się od mieszkającej w bezpośredniej bliskości rodziny Konsek. Z kolei określenie Karwotowo dotyczy właścicieli działki – rodziny Karwot.
- KOPALNIA** – określenie nie tylko kopalni Jankowice, ale również znajdujących się tam familoków. Nazwa pochodzi od znajdującego się tam zakładu pracy. Umowną granicą między Boguszowcami a Kopalnią stanowią tory kolejowe. Inne określenia kopalni to: Blücher (poprzednia niemiecka nazwa, pochodząca od nazwiska generała pruskiego o takim nazwisku) oraz Gruba (zaczepnięte z niemieckiego – Berggrube oznacza kopalnię właśnie)
- KOŚCIELNIOK** – niegdyś staw za Stowkami, obecnie nieistniejący.
- KOTYRBOWE** – teren przy ul. Małachowskiego, gdzie mieści się obecnie między innymi siedziba PKO. Nazwa pochodzi od nazwiska właściciela – Kotyrby.
- KRUPNIOKOWY LAS** – las przy ul. Ziemskiej ciągnący się od zburzonej już posiadłości Zniszczołów (aktualnie własność rodziny Czaja) w kierunku Brzezin. Nazwa pochodzi od przezwiska.
- KULOWE** – dom przy ul. Małachowskiego będący własnością rodziny Kula (obecnie rodziny Danel). Kiedyś znajdowała się tam piekarnia, a w późniejszym czasie sklep spożywczy. **KULOWIEC** – tereny leżące przy dzisiejszych ulicach Armii Ludowej. Nazwa wzięła się od nazwiska właściciela pól – Kuli.
- LAS MALIGA** – las leżący za Stowkami w kierunku Brzezin po prawej stronie, naprzeciwko lasu Gać.
- LEONOWE** – budynek przy ul. Małachowskiego, gdzie znajduje się sklep spożywczy. Własność Leona Wyrę, co tłumaczy pochodzenie nazwy.
- MALPICE** – określenie rejonu ulic Gronowej, Uroczej, Baczyńskiego.
- MANHATTAN** – określenie Osiedla Północ.
- MOTYKOWE** – dom przy ul. Małachowskiego, gdzie obecnie znajduje się sklep spożywczy, a kiedyś istniała rzeźnia. Nazwa wzięła się od właściciela Motyki.
- MUROWO KYMPA** – górka znajdująca się na Bagrach. Nazwa pochodzi od nazwiska właścicieli – Mura.
- NOWA STRAŻ** – budynek OSP przy ul. Strażackiej, gdzie obecnie mieści się siedziba strażaków.
- NOWE PROBOSTWO** – budynek obecnej siedziby proboszcza, tuż obok kościoła.
- NOWSIE (NOWA WIEŚ)** – tereny między ulicami Strażacką a Kolberga, za Ogródkami. Określenie wzięło się stąd, że w tym

miejscu powstawała jakby nowa osada, w pewnym sensie niezależnie od już istniejących domów, bo na uboczu.

NOWY DWÓR – część Boguszowic znajdująca się przy obecnej ul. Rajskiej. Nazwa pochodzi od folwarku, który się tam znajdował.

OGRÓDKI – działki ogrodnicze przy ul. Ziemskiej.

OKSFORD – zapewne nieco ironiczne określenie budynku, gdzie mieściła się kiedyś Zasadnicza Szkoła Górnicza przy ul. Małachowskiego, obecnie Zespół Szkół Ponadpodstawowych Nr 1

ORGANISTOWE (ORGANISTÓWKA) – teren przy ul. Boguszowickiej, między ulicami Jaśminową a Jemiołową. Nazwa pochodzi od dawnego właściciela pól – organisty kościelnego.

OLESIOWE – kamienica przy ul. Strażackiej, własność rodziny Oleś. Znajduje się tam sklep spożywczy i mięsny.

OSIEDLE – potoczne określenia Osiedla Południe, zwanego również przez młodszą generację Pekinem.

PARK – określenie miejsca przy ul. Małachowskiego, gdzie uprzednio stał kościół św. Wawrzyńca.

PEKIN – zob. Osiedle Południe.

PIASKARNIA – jak sama nazwa wskazuje miejsce gdzie wydobywano piasek. Jedno z takich miejsc znajdowało się na obecnych Bagrach, inne na Raszowcu między ulicami Jaśminową a Boguszowicką.

POD MOSTYM – przejazd – tunel na ul. Błękitnej łączący Boguszowice z Jankowicami.

PRZIKOPY – dróżka odbijająca od ul. Gotartowickiej. Łączy się z ul. Zapłocie. Stanowi przejście na skrót z Boguszowic do Gotartowic.

RASZOWIEC – nazwa dzielnicy sąsiadującej z Boguszowicami.

RASZOWSKO KYMPA – górka na wysokości Dobyczy, którą trzeba pokonać, chcąc dostać się do Boguszowic.

ROJKOWE – budynek pawilonu handlowego znajdujący się przy ulicy Małachowskiego. Nazwa wywodzi się od nazwiska właściciela obiektu – Rojka.

SALKI – niegdyś pomieszczenia gospodarcze przy starym probostwie, późniejszym czasie wykorzystywane min. przez szkołę.

SKLEP NA DOLE – sklep znajdujący się przy ulicy Strażackiej w kamienicy państwa Olesiów.

STARA STRAŻ – budynek dawnej straży pożarnej przy ul. Strażackiej. Obecnie znajduje się tam bar Las Vegas.

STARA SZKOŁA – budynek dawnej szkoły znajdujący się w parku przy ulicy Małachowskiego, w miejscu tym znajduje się harcówka.

STARE PROBOSTWO – określenie to wykształciło się całkiem niedawno, w związku z oddaniem do użytku budynku nowego probostwa, dotychczas używane zostało określone mianem starego.

STOWKI – obszar podmokłych łąk przy ul. Ziemskiej. Znajdują się tam liczne rozlewiska, od których zresztą teren ten posiada nazwę.

SZEWCHYKOWE – dom znajdujący się na przecięciu ulic Kłokocińskiej i Gronowej. Znajdował się tu kiedyś sklep.

SZOŁTYSTWO – ul. Sołtystwo i częściowo Spacerowa. Nazwa tej ulicy dała określenie całej części Boguszowic zlokalizowanej w tym rejonie.

ŚMIERCICZKA – stromy stok na Brzezinach od strony lasu. W miejscu tym w zimie znajduje się zjazd dla narciarzy.

TORY – tory kolejowe będące miejscami granicznymi. Jedne oddzielają Boguszowice od Kopalni, inne Boguszowice od Kłokocina.

U KASTY – sklep spożywczy, własność G. Kasta.

U BAJERKI – sklep znajdujący się w domu należącym do rodziny Bajer.

U TLĄŁKI – dom przy ul. Małachowskiego, własność rodziny Tląłka. Dawniej znajdował się tu sklep z materiałami.

UPAD – bar przy ulicy Strażackiej. Określenie zaczerpnięte jest z języka górników. „Upad” znaczy bowiem tyle co miejsce, do którego prowadzi droga w dół.

WYGORANO – to wypalony w przeszłości las na pogórku po południowej stronie ul. Boguszowickiej, niedaleko przystanku.

WYSYPISKO – teren przy ulicy Kolberga, znajduje się tam komunalne wysypisko śmieci.

ZAKRYNTY – charakterystyczne serpentyny na Raszowcu, po zjechaniu z Raszowskiej Kympy.

ZEPLÓCIE – określenie ul. Gronowej. Nie mylić z ulicą Zapłocie w Gotartowicach.

Przedszkole nr 18

Zbiórka makulatury

Przedszkole nr 18 w Boguszowicach Starych organizuje zbiórkę makulatury, która odbędzie się w dniach od 4 do 14 kwietnia br. Prosimy wszystkich mieszkańców naszej dzielnicy o czynny udział w zbiórce makulatury.

Makulatura będzie odbierana na zapleczu przedszkola (z tyłu od strony parkingu) codziennie rano do godziny 9.00 i od godziny 11.00.

Pieniądze uzyskane ze zbiórki zostaną przeznaczone na zakup zabawek. Szczególnie gorąco zapraszamy do włączenia się w akcję zbiórki makulatury rodziców naszych wychowanków, ponieważ tak jak jesienią proponujemy konkurs międzygrupowy. Każda grupa będzie mogła zakupić zabawki w kwocie uzyskanej ze sprzedaży makulatury. Ostatnio konkurs wygrała grupa dzieci najmłodszych. Może tym razem wygra inna grupa?

Pomóż nam! Warto!

Po naszymu: święcone

Pięknie Wos witom Wielkanocni Czytelnicy. Czy pamiętacie jeszcze o czym była gawęda wielkanocno w łońskim roku. To jo Wom podpoiwym – ło kartkach wielkanocnych i o skłódanu sobie nawzajem życzeń świątecznych. Kto nie wierzy niech wejrzy do starego „Serca”.

Przydałoby sie teraz wymienić dobrowolnie pora wielkanocnych delikatesów, a przy okazji powiedzieć o nich coś ciekawego. Ale skuli tego, że ni ma ze mnie żodyn kuchorz toż se to weznymy po leku, bo mogłbych coś źle napisać, a byłoby mie potym łokropnie gańba. Ale zaś tyż nie idzie tak zrobić, żeby w wielkanocnej gawędzie nie wspomnieć o jakiś kroszonce abo wędzonce. A już choćby yno skuli tego, że w doma macie takie szumne kroszonki - a wędzonki tyż macie, choćby yno powoniać abo łoblizać. Nikierymu sie tam można dostanie yno tyn wędzony sznurek, toż se chocioż w „Sercu” mało wiewa o tym porzondzimy. Ale niy o każdej potrawie osobno yno o całym „święconym” do kupy.

U nos nie było takiej praktyki, żeby księżo we Wielko Sobota chodzili po chałupach i święcili wielkanocne potrawy. U nos księżo we Wielko Sobota słuchali i słuchajom spowiedzi, do samego wieczora. Toż ni majom czasu na chodzynie po chałupach. Kejsik w sama Wielkanoc, jak sie przyszło z kościoła, to łojciec w każdej rodzinie kropił wodom święconom całe wielkanocne jodło, a potym z kropidłym chodził po wszystkich izbach i komorach. Potym wyrobił sie inny obyczaj, że szło sie z tymi wielkanocnymi potrawami do kościoła i tam księzoszek święcili te rzeczy wszystkim ludziom łoroz. A w nikierych rodzinach sie to zaniedbywało, a w doma łojcowie też tego jodła nie poświęcili i tak sie zdarzało, że ludzie jedli „święcone” nie poświęcone.

A dzisioj ludzie chocioż majom kroszonki i wędzonki poświęcone, to i tak nie wiedzom na co i skuli czego sie to wszystko poświęco. A nikiery błoznujom i godajom: po co to poświęcać, dyć to i tak wszystko idzie do żołądka. A można te święcone lepi samkuje? Na moja wiedzo kiero posiadom, to jo Wom to wytuplikuja po swojimu. Na jedno pytanie mogą Wom zarozki som od siebie odpowiedzieć: darów Boskich nie poświęco sie po to, żeby lepi smakowały, bo na to jest sól, krzon i roztomajte korzynie. No ale jednak sie to na coś poświęco? Na to Wom już nie odpowim od siebie, ale Wom to spróbujaj wyłożyć tak, jak mi to kejsik księzoszek wyłożyli, yno nie wiy, czy byda poradził. Toż nojpiyrw poświęco sie wielkanocne potrawy, żeby były pamiątkom i przypomnieniem baranka wielkanocnego ze Starego Testamentu, co go spożywali Izraelici przy wyjściu z Egiptu. A zaś tyn baranekto jest figura i obroz Baranka Wielkanocnego Nowego Zakonu, co zostol z nas zabity, zmartwychwstał i tak nas odkupił. Toż jak siedzimy przy zastawionym wielkanocnym stole mamy se przypomnieć wielkanocnego Baranka Bożego, który gładzi grzycy świata.

I beztoż jest to bardzo piyknie i po krześcijańsku, że na śródku wielkanocnego stoła stawio sie baranka, a choćby takigo z masła, ze szekulady, abo z ciasta. Tyn baranek nom przypomino, żeby my nie myśleli yno o samym jedzynie i piciu, ale żeby my pamiętali, że wszystko co robimy, mo być na Bosko chwała. Po to Kościol święci pokarmy, żeby nom przypomnieć, że niy samym chlebym człowiek żyje. Człowiek to nie jest gadzina, żeby yno patrzol sie najeść i żeby go żodne wyższe święte sprawy nie obchodziły. Kto i przy jedzynie pamięto o tym, że jest człowiekiem stworzonym na obroz i podobiyństwo Boskie, to tyż bydzie se dowol pozor, żeby nie nadużywać Boskich darów do obżarstwa.

Jeszcze jedna sprawa. Starajom sie niekierzy ludzie ogromnie, co majom zrobic ze skorupkami od poświęconej kroszonki, bojom sie to wyciepac, żeby nie popełnić jakiegoś świętokradztwa, bo to przeca jest poświęcone. I co tu począc? To piyknie, że ludzie majom taki szacunek do rzeczy poświęconych, ale w tej sprawie nie trza sie boć. Bo kroszonki, wędzonki i ciasta nie poświęco sie tak jak różaniec, szkaplerz czy krzyżyk – te rzeczy sie poświęco do służby Bożej. A pokarmy poświęco sie na to, żeby nom przypomnieć, że momy je spożywać na Bosko chwała, a skorupka od kroszonki wcale nie jest poświęcono, bo sie jom nie jodo, tak samo jak szpilka od krupnioka abo wusztu. Tela by było godki na tymat święconego.

Humor:

Podczas spowiedzi wielkanocnej złodziej ukradł księdzu z konfesjonału zegarek.

W pewnym momencie uczciwie mówi:

-Proszę księdza, ukradłem zegarek.

-No to go oddaj – radzi ksiądz.

Złodziej wyciąga zegarek i podaje go księdzu.

-Ale nie mnie, tylko temu komuś ukradł!

-Ale on go nie chce – mówi złodziej.

Na to ksiądz: -Jak go nie chce, to go sobie weź!

Alojzy Krawczyk

Biesiada, biesiada...

Rada Rodziców oraz dyrekcja Przedszkola nr 18 w Boguszowicach Starych zapraszają wszystkich, co ślonsko godka znajom, ślonskie pieśniczki śpiywajom, bawić się umiom a i ślonkim napojym i jodłym nie gardzom, na Biesiadę Śląską, która odbędzie się **16 kwietnia br. w sali OSP w Boguszowicach**. Początek biesiady o godzinie 17.00. Bilety w cenie 20 zł od osoby do nabycia w kancelarii przedszkola. W programie m. in. występ Hajer Kapeli z Chwałowic. Organizatorzy gwarantują dobre śląskie jodło, zabawę i humor.

Zapraszamy!

„U szkubaczek w Osinach”

Edukacja regionalna zajmuje bardzo ważne miejsce w pracy przedszkola w Gotartowicach. Aby była ciekawa, staramy się każdego roku wprowadzać nowe formy pracy.

Jedną z nich były zajęcia w Centrum Regionalnym w Osinach na temat „Szkubanie pierza”. Dzieci mogły zobaczyć na własne oczy zanikający u nas zwyczaj „szkubania pierza” przez śląskie gospodynie. Same też mogły „szkubać”, tak jak to robiły nasze babcie i prababcie. Dzieci miały możliwość poznać śląskie przyśpiewki i aktywnie uczestniczyć w zabawach muzyczno- ruchowych związanych z tym obyczajem. Na zakończenie dzieci zjadały pyszny chlebek ze swojskim smalcem i skwarkami. Wszystkim dzieciom tak się podobało, że dopominają się następnego wyjazdu.

Pielgrzymki

Plan pielgrzymek Grupy PIELGRZYM w roku 2005:

- 12.05.2005 r. – Grabie koło Krakowa, Mogiła lub Nowa Huta
- 20 – 21.06.2005 r. – Ludźmierz, Zakopane, Olcza, Bukowina Tatrzańska, Czerna – klasztor
- 22. 08. 2005 r. – Kałków, Godów
- 05. 09. 2005 r. – Często-chowa, Dąbrówka Wielka

Pozostałe informacje zostaną podane w ogłoszeniach duszpasterskich z odpowiednim wyprzedzeniem. Organizatorzy zastrzegają sobie zmiany tras i miejsc pielgrzymek.

Z kart historii

Młodzież powszechnej szkoły podstawowej z Boguszowic w roku 1931 wystawiła sztukę pt. „Gdzie jesteś Panie” według reżyserii pani Marty Kołodziejczyk. Ówczesnym kierownikiem szkoły był pan Kawiński.

„Serce Ewangelii” miesięcznik parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Rybniku- Boguszowicach +
Redaktor prowadzący: Krystian Dziurok + Adres redakcji: probostwo, ul. Małachowskiego 38, 44-251 Rybnik-Boguszowice,
tel. 42-20-322 + Internet: www.nspj-boguszowice.katowice.opoka.org.pl + Nakład: 1.300 egz.
